

TILLÆG I

Udkast til overenskomst om hospitals- og sikkerhedszoner og -lokaliteter.

ARTIKEL 1

Hospitals- og sikkerhedszoner er udelukkende forbeholdt personer, der er omhandlede i artikel 23 i Genèvekonventionen af 12. august 1949 til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten og artikel 14 i Genèvekonventionen af 12. august 1949 om beskyttelse af civile personer i krigstid samt personel, der er beskæftiget med organisation og administration af disse zoner og lokaliteter og med pleje af de der samlede personer.

Personer, hvis faste bopæl er beliggende inden for sådanne zoner, har dog ret til at opholde sig der.

ARTIKEL 2

Personer, der i en hvilken som helst egenskab opholder sig i en hospitals- og sikkerhedszone, må hverken i eller uden for zonen udføre arbejde, der har direkte tilknytning til krigsoperationer eller fremstilling af krigsmateriel.

ARTIKEL 3

Den magt, der opretter en hospitals- og sikkerhedszone, er forpligtet til at træffe alle nødvendige forholdsregler med henblik på at forhindre, at personer, der ikke har ret til at komme ind i eller opholde sig i zonen, får adgang dertil.

ARTIKEL 4

Hospitals- og sikkerhedszoner skal opfylde følgende betingelser:

- a) de må kun omfatte en lille del af det territorium, der styres af den magt, der har oprettet dem,
- b) de skal være tyndt befolket i forhold til indkvarteringsmulighederne,
- c) de skal være beliggende langt fra — og må ikke indeholde — militære mål eller større industrivirksomheder eller administrationskontorer,